

[Kaj V. Andersen.]

Jeg vil gerne på mit partis vegne tilføje, at vi meget gerne til sin tid deltager i en sådan dybtgående diskussion. Tidspunktet nu er meget dårligt valgt. Det er ganske irrelevant i dag at fremkomme med et sådant forslag, hvor præmisserne er tågede og uklare, hvor fremtiden i virkeligheden overhovedet ikke kan aftegnes på dette område, fordi vi ikke ved, hvad det er for et materiale, arbejdsgrupperne vil lægge på vort bord.

Venstre vil gerne være med til at diskutere biblioteksloven og alle de problemer, der knytter sig til den, til bunds, og vi vil også meget gerne være med til at se på personalebehovet inden for bibliotekssektoren, som forekommer, vil jeg nok sige, urimelig stort. Når man overgår til heltidsbiblioteks-dækning af dette samfund, skal vi nok få fat i tøjlerne på de personaleorganisationer, der set fra deres synspunkt meget naturligt presser på for at få anbragt så mange som muligt inden for biblioteksverdenens arbejdspladser.

Disse og mange andre problemer vil vi meget gerne være med til at drøfte grundigt, men det er ikke tidspunktet nu, og vi vil ikke indgå i en omfattende diskussion hverken her eller i kulturudvalget på dette fremskredne tidspunkt af folketingsåret. Det er tidsspilde. Der kommer intet ud af det. Det ved fremskridtspartiet, hr. Pouls-gaard og hans medforslagsstillere, udmærket godt. Jeg betragter det som sabotage.

Aase Olesen (RV):

Jeg kan gøre det kort og tilslutte mig de to foregående taleres synspunkter. Jeg skal tilføje, at vi finder det helt uinteressant at diskutere et forslag, som i en sådan grad lider af mangel på forståelse for, hvad informationsformidling betyder for kulturlivet og for samfundslivet overhovedet.

Jeg skal kun notere mig én ting, og det er fremskridtspartiets ganske interessante syn på, hvad der er almennyttigt, og hvad der ikke er almennyttigt: hvis ikke der er stor tilslutning til en ting, er den ikke almennyttig. Jeg regner med, at vi får et forslag om tilskud til seksdagesløb.

Lembourn (KF):

Det konservative folkeparti kan ikke stemme for lovforslaget, og når jeg mener,

man skal anbefale at lade være med at stemme for det, er det dels, fordi jeg ikke bryder mig om ret meget af det, der står i det, dels at det, som ministeren også nævnte det, er meningsløst at begynde at lave om på biblioteksloven nu, hvor der sidder en række udvalg og kommissioner, som har til opgave at forberede en revision.

Jeg har kun en enkelt kommentar. Der skal betales 2 kr. pr. udlånsenhed, og det skulle give 112 mill. kr. Det er vel sådan noget som godt og vel 15 pct. af, hvad biblioteksvæsenet koster. Det fremgår ikke af forslaget, at man vil bortskære 85 pct. af omkostningerne ved biblioteksvæsenet, så her ser vi altså igen det sædvanlige med fremskridtspartiet: man fremsætter et forslag, men der er ikke nogen økonomisk dækning bag det, for hvis man virkelig skulle skære det ned, sådan at man kunne klare det for de 112 mill. kr. — og det er vel meningen med det — så måtte man også forklare i forslaget, hvad det er, man vil skære væk, men det gør man ikke. Så det er, som det er blevet sagt, et paradeforslag. Vi kan ikke stemme for det.

Kristine Heltberg (SF):

Vi er igen i den situation, at man ikke ved, om man skal tage det forslag, der ligger foran os, alvorligt, eller om man skal lade være. Kort og godt, om man skal le, eller om man skal græde.

Jeg har med mit optimistiske sindelag foretrukket at le, og især synes jeg, at § 5 har været det helt centrale, som jeg næsten ikke har kunnet komme over, fordi det forekommer mig, at det er et så karakteristisk eksempel på det, man åbenbart opfatter som en forenkling. Lad os tænke os, hvor meget personale, hvor meget edb-anlæg og mange andre kostbare ting der skulle til for overhovedet at føre forslaget ud i livet, sådan som det foreligger. Hr. Lysholt Hansen har gjort rede for de økonomiske følger for lånerne. Man kunne også tale om de økonomiske følger for forlagsverdenen, for forfatterne, for læsningen af bøger i dette land overhovedet. Hvorfor fremsætter fremskridtspartiet ikke simpelt hen det eneste konsekvente forslag, det ærlige forslag, der ligger i sagen, nemlig: lad os dog ophæve folkebibliotekerne? Det ville være en redelig og ærlig sag at debattere. At gøre det på